

для виконання ролі, розробіть різні варіанти діалогів, заповніть ролеві картки, вивчіть ролі;

— підготуйтеся до монологічного висловлювання на основі прочитаного тексту, прослуханого аудіо запису, проглянутого відеофільму; інсценуйте прочитаний (прослуханий) текст або відео матеріал: напишіть сценарій, діалоги, полілоги, підготуйтеся до виконання ролей;

— підготуйтеся до обговорення прочитаного (прослуханого) тексту або проглянутого фільму.

Під час виконання домашніх завдань здійснюється підготовка студентів до активної індивідуальної, парної і групової мовленнєвої діяльності на аудиторних заняттях у результаті чого підвищується ефективність навчальної діяльності, формується самостійність мислення, розвиваються інтереси, інтелект, логіка, творчі й комунікативні іномовленнєві навички і вміння.

З метою виявлення відношення студентів до самостійної роботи можна провести опитування студентів. Отримані в процесі досліджень дані дозволять виробити певні рекомендації, котрі допоможуть розробити певну стратегію самостійної роботи студентів над іноземною мовою та оптимізувати її проведення.

*Л. І. Кузьмінська, зав. метод. кабінетом,
А. В. Хрол, методист*

ОРГАНІЗАЦІЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ

Якість підготовки фахівців будь-якого рівня насамперед визначає сучасний економічний і соціальний стан розвитку суспільства та перспективи його підвищення в майбутньому. Тому на економічні вищі навчальні заклади (ВНЗ) в першу чергу покладена задача по формуванню нового покоління фахівців, які спроможні підняти економіку України до рівня розвинутих світових держав.

Сучасний ВНЗ — це складна організаційно-економічна система, що спрямована на підготовку висококваліфікованих фахівців.

У процесі навчання розвиваються здібності молоді до розумової праці, формуються навички логічного мислення. Від того, які саме знання і в якій методичній формі вони надаються, залежить їх сприйняття молоддю та розвиток її інтелектуальних здібностей. У процесі навчання формується і наукове мислення, здатність до наукової роботи.

Загальні підходи до організації навчального процесу зводяться до того, що студент повинен самостійно опанувати матеріал базового рівня, у разі потреби він може звернутися до викладача за консультацією.

Самостійній роботі належить особлива роль — активизація навчальної діяльності студентів. Цьому сприяє виконання студентами практичних завдань розрахунково-ситуаційного характеру, підготовка індивідуальних робіт.

Завдання викладача в цьому процесі допомогти студентам учитися самостійно, тобто вся його педагогічна майстерність має спрямовуватися на те, щоб створити оптимальні умови для самостійної роботи та активізувати її. Метою викладача є дати настанову та визначити напрямки самостійної роботи. Успіх самостійної роботи залежить від розумових здібностей студента, його мотивації відносно мети навчання, володіння методикою самостійної роботи.

Частина питань навчального плану виконується студентами самостійно без попереднього лекційного забезпечення. Методичним забезпеченням для виконання таких завдань є розроблені рекомендації для студентів, в яких визначена мета й основні питання для самостійного вивчення.

Однією з форм самостійної роботи студента є підготовка рефератів. Студент повинен не тільки написати, а й коротко (протягом 5—7 хвилин) розкрити перед аудиторією основні проблеми, розглянуті в роботі. Основними критеріями оцінки реферату є:

- 1) відповідність змісту реферату обраній темі;
- 2) рівень знань спеціальної літератури з теми;
- 3) самостійність викладання основного змісту реферату перед аудиторією;
- 4) уміння коротко і, в той же час, якомога інформативніше донести до аудиторії зміст реферату;
- 5) уміння відповідати на поставлені запитання та ставити самому запитання до аудиторії.

Ступінь засвоєння студентами самостійно опрацьованого матеріалу перевіряється викладачем при проведенні практичних занять, індивідуальної роботи зі студентами при поточному, проміжному та завершальному контролі знань студентів.

Основу навчального процесу становить цілеспрямована і контрольована інтенсивна самостійна робота того, хто навчається. Він може вчитися в зручному для себе місці, за індивідуальним розкладом, маючи при собі комплект спеціальних засобів навчання і можливість контакту з викладачами електронною поштою.

Дидактичні особливості самостійного навчання обумовлюють його нове розуміння, а саме: стимулювання інтелектуальної активності студентів за допомогою визначення цілей вивчення і застосування матеріалу, опрацювання і організації матеріалу, розвиток здібностей, навичок навчання і самонавчання за умови розширення і поглиблення навчальних технологій і прийомів.

А. П. Куліш, доцент кафедри фінансів підприємств

ДИСКУСІЙНІСТЬ СЕМІНАРСЬКИХ ЗАНЯТЬ З ФІНАНСОВИХ ДИСЦИПЛІН ЯК ФОРМА АКТИВІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ

Серед сучасних форм активізації навчального процесу з будь-якої фінансової дисципліни значне місце належить дискусії. Дискусію доцільно розглядати не тільки як форму організації навчання. Вона має бути цілеспрямованим і системним обміном ідеями, поглядами, розмірковування студентів. А це, в свою чергу, сприятиме самостійному і поглибленому вивченню дисципліни не тільки за підручником, але й використовуючи наукові праці провідних вітчизняних та зарубіжних вчених, законодавчі та нормативні акти України, які регламентують діяльність підприємств у сучасних умовах господарювання.

Проведення дискусії вимагає значної попередньої роботи як від викладача, так і від студентів, а саме:

1. Викладач визначає теми, які містять у собі дискусійні питання.
2. Викладач призначає студентів, які б заздалегіть підготували і стисло розкрили сутність проблеми. Ця частина дискусії не повинна займати багато часу, а має стати підготовчим етапом до проведення дискусії.
3. Ходом дискусії повинен керувати викладач. Він має ставити питання, відповіді на які пов'язані з творчим мисленням студентів, їх власною оцінкою будь-якого економічного процесу.
4. Питання викладача можуть змінювати напрям мислення студента. Одночасно, важливим моментом дискусії має бути приділення уваги помилкам, неаргументованим виступам, протиріччям.
5. Для поглибленого дослідження існуючих точок зору, запропонованих проблем, дискусія повинна будуватися не тільки на черговості виступів студентів, але й на самореалізації учасників, що передбачає обговорення тематичних питань всіма учасниками дискусії. Таке спілкування в ході дискусії сприяє пошуку